

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 7.

Udgivet 10de Marts.

1898.

Kongelig Resolution

4 Marts.

af 4de Marts.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Diestad Herred, Nedenes Amt under 19de Juni og 15de December 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 29de Marts 1884, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Skolefredsene Brængen, Strømmen og Braastad af bemeldte Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei, hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei, Plads eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel, maa Oplob, Dans eller Sammenstimlen af Folk, Skrigen, Raaben, høirøstet Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udsærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Veifarende forulempes, eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden hyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu, kaste Sten mod eller paa Baanings- eller Udhushbygninger, ringe paa Dørfloffen eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 3. Ingen maa paa offentlig Bei eller udover samme sthyde med Gevær, Revolver, Pistol eller lignende, afbrænde Fyrværkeri, Krudt eller exploderende Stoffe af noget Slags, ei heller kaste Sten, Snebold eller andet, hvorved Skade kan forvoldes eller den, som færdes paa Veien, fortrædiges. Ved Mineringsarbejde paa eller

4 Marts. i Nærheden af offentlig Vej eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages. Ved Kjelkeagning og Skiløbning paa offentlig Vej maa det iagttages, at Veisfærende ikke paa nogen Maade forulempes. Paa nærmere angivne Veie kan Politiet helt eller for bestemte Tider forbyde Kjelkeagning og Skiløbning.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Vej maa ikke finde Sted

§ 5. Ingen maa paa offentlig Vej eller i Nærheden af samme vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel saasom ved uanstændige Ord eller Lader eller ved uanstændig Blottelse af Legemet. Badning i det Frie uden Badedragt maa ikke finde Sted i Nærheden af beboet Hus eller offentlig Vej.

§ 6. Det er forbudt at lade Hingste gaa løse i uindhegnet til offentlig Vej stødende Havnegang saavel som i Indhegninger ved saadan Vej, medmindre disse er forsynet med saa høit og stærkt Gjerde, at Hingstene ikke kan springe over eller trænge igjennem. Det samme gjælder ogsaa med Hensyn til olme Dyr eller andre for den personlige Sikkerhed farlige Dyr.

§ 7. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennecker eller Heste ved at fare imod dem, skal Eieren være forpligtet til at holde saadanne Hunde bundne eller forsynet med forsvarlig Mundkurv. Ingen maa hidse Hund paa nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Vej. Disper maa i Løbetiden holdes inde.

§ 8. Enhver, der driver offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foresalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed. Ingen maa paa offentligt Beværtningsteds gøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udfærd, hvorved andre forstyrres eller fortrædages, eller i anden Maade vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 9. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans, Kortspil eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden speciel Tilladelse for hver enkelt Gang af Politiet.

§ 10. Overtrædelse af disse Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 til 800 Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

4 Marts.

af 4de Marts.

Efterstaaende af Herredsstyrelsen i Moss Landsogn i Møder den 18de Mai og 20de Oktober 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark af 14de Juni 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre:

§ 1. Herredet inddeles i tvende Brandroder nemlig:

1. Jælsøens Brandrode bestaaende af samtlige Eiendomme paa Jælsøen,
2. Vashyddens Brandrode, bestaaende af samtlige Eiendomme i den Del af Herredet, der ligger nordenfor og østenfor Moss.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester tilligemed Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsonnelige eller uduelige i sin Stilling, kan de naarsomhelst af Herredsstyrelsen afskediges, hvorhos Ansvar kan gøres gjældende i Henhold til Straffelovens Kap. 24 § 28 cfr. § 32.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet.

Er det nødvendigt, har han tillige at underrette den anden Brandmester for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra den anden Brandrode.

Naar begge Brandmestere er tilstede, fører den af dem, inden hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet.

Naar Lensmanden er indtruffet, fører denne Overledelsen.

Overtrædelse af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Brandmesteren at anmelde for Baatalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier eller Bruger af matrikuleret Eiendom inden Roden er i Tilfælde af Skogbrand pligtig til, saasnart han erfarer, at saadan er opstaaet, uden Opfordring uopholdelig at fremmøde paa Brandstedet med alt paa Eiendommen disponibelt Mandskab, forsynet med fornødne Redskaber, saasom Øre, Spade eller Haffe samt yde dem Kost og Betaling i indtil 3 Dage.

Saadan Pligt paahviler ligeledes enhver saadan Eiendomsbesidder eller Bruger i den anden Brandrode, ifald Brandmesteren

- 4 Marts. finder det fornødent, og Skovbrand ei herjer samtlig i begge Roder.

Benyttes Mændene længere end 3 Dage, betales de paa samme Maade som andre Mandstaber overensstemmende med § 12.

§ 5. Foruden de Mandstaber, som Gieren ifølge foregaaende § har at stille, er enhver inden Herredet bosat arbejdsfør Mand, der kan ansees skiftet til at deltage i Slutningsarbejdet, og som ikke har gyldigt Forskjold, pligtig til paa Brandmesterens Tilføjelse at indfinde sig snarest muligt paa Brandstedet medhavende mulig forhaandenværende Redstaber, saasom Ører, Spader, Hækker og Bøtter og der udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham. Derfor erholder han Betaling overensstemmende med § 12.

§ 6. Mandstab, som er opbudt til Slutning af Skovbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbejdet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi.

Forinden Mandstabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbejdet søge indhentet saavidt muligt nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Standsning eller Begrænsning af Skovbrand kan Lederen af Slutningsarbejdet uden Hensyn til Indvilgelse fra Gierens Side efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skov, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Mobilis og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slutning fornødne Foranstaltninger; dog bør han, forinden der skrives til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med den anden Brandmester eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skovbrand er opstaaet, er pligtig til snarest mulig derom at underrette vedkommende Brandmester, samt saavidt muligt alle øvrige inden Roden, der kunde blive berørt af Branden.

§ 9. Herredsstyrelsen kan bestemme, at der i et brandfarligt Tidsrum paa visse Steder inden Herredet, fra hvilke haves Udsigt over Skovtrakterne, skal holdes Vagt, ligesom den ogsaa kan fatte Beslutning om Anlæg af Telefonledninger til Vagtestederne.

Naar Vagten opdager Ild eller mistænkelig Røg fra noget Sted i Skoven, har den hurtigst muligt derom at underrette nærmest boende Brandmester og selv begive sig til Stedet for om muligt at slukke eller begrænse Ilden.

Istedetfor Vagter kan Herredsstyrelsen paa samme Maade anordne andet formaalstjenligt Tilsyn.

Saadan Vagt eller Tilsyn staar under vedkommende Brandmesters Opsyn og Vejledning.

§ 10. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa 4 Marts. Brandmesteren og Suppleanten ei samtidig være fraværende fra Herredet, medmindre de har sørget for at stille Stedfortrædere, der godkjendes af Ordføreren.

§ 11. Umiddelbart efter enhver Skovbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

§ 12. Herredsstyrelsen kan bestemme, at Brandmesterne skal tilkomme en Godtgjørelse af Kr. 3,00 for hver Dag, de i Stillings Medfør maa opholde sig i Marken udover de i § 4 nævnte 3 Dage, samt Erstatning for Skyds og andre nødvendige Udgifter.

Ligeledes kan Herredsstyrelsen, hvis saa skulde findes paatrævet, tilstaa Brandmesterne en aarlig Løn.

Andre Mandstaber end de, som vedkommende Eiendomsbejdere eller Brugere ifølge § 4 har at stille uden Betaling, tilstaaes en passende Godtgjørelse pr. Døgn, dog ikke under Kr. 2,00.

Godtgjørelsen for det i § 9 omhandlede Tilsyn bestemmes af Herredsstyrelsen.

§ 13. Brandmesterne har til Herredsstyrelsen at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbende Udgifter.

§ 14. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skovbrand, udlignes paa Herredets Matrifulsfyld.

§ 15. Disse Regler træder i Kraft fra 1ste April 1898.

Kongelig Resolution

4 Marts.

af 4de Marts.

Efterstaaende af Sannikedals Herredsstyrelse i Møde den 30te August 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skovbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skov og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder, nemlig:

1. Farfjoroden: Lundereid, Dahl, Farfjo, Odgaard, Muraen, Landsværk, Tisjo, Østerfos, Guldal og Tangen.
2. Rindoroden: Omfatter alle Gaarde, der ligger søndenfor Rode No. 1.s Grændser og østenfor Storelven, samt Gaardene

4. Marts.

Stoen, Bæstol, Nessalen, Solum, Rinde, Ronningen, Tvedt og Matangen.

3. Baasjørøden: Kuldol, Eenum, Næssland, Saga, Baasjø, Gjerde, Holtan, Tyvand og Tveitereid.

4. Morøden: Hægland, Humlestad, Moe, Tanangen, Braatvandsdal, Vinkjerndal, Holt og Skauen.

5. Lindheimsrøden: Lislau, Thorsdal, Lofthaug, Lønne, Lindheim, Sandaaker, Eikenæs, Skumpen, Ødsjeld, Saga, Mørland, Lien, Frøvik, Kulrenden og Brato.

6. Barlandsrøden: Braaten, Dobbe, Kjolenbrønd, Knipen, Apestaaten, Barland, Eidet, Braatam, Lebatn og Skarvang.

§ 2. For hver Brandrøde udvælges Herredsstyrelsen en Brandmester tilligemed Suppleant. Disse er pligtige at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller udelige i sin Stilling, kan de naar som helst af Herredsstyrelsen afskediges.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelsen i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han saasnart han blir vidende om, at Skovbrand er udbrudt, ved udsendt Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestre, for at faa tilkaldt Mandskaber ogsaa fra de andre Brandrøder.

Naar flere Brandmestre er tilstede, fører den af dem, inden hvis Røde Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet.

Overtrædelse af Bestemmelsen i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Brandmesteren at anmelde for Paataalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier af matriculeret Eiendom inden Herredet er, i Tilfælde af Skovbrand, pligtig til efter Brandmesterens Tilføjelse uopholdelig at skaffe følgende Mandskab i Forhold til Matriculskylden, nemlig:

For en Gaard fra 50 Ore til 5 Mark, 1 Mand.

" = — " 5 Mark = 10 " 2 —

" = — " 10 " = 15 " 3 —

" = — " 15 " = 20 " 4 —

" = — " 20 " = 25 " 5 —

" = — " 25 " = 30 " 6 —

Disse Mænd har vedkommende Gaardeier, efter Brandmesterens nærmere Bestemmelse, at forsyne med fornødne Redskaber, saasom Økse, Spade eller Hække, samt yde dem Kost og Betaling i 2 Dogn.

Benytttes Mændene længere, betales de paa samme Maade som andre Mandskaber overensstemmende med § 12.

§ 5. Forinden de Mandstaber, som Gaardeieren ifølge fore- 4 Marts.
gaaende Paragraf har at stille, er enhver inden Herredet bosat
voksen, arbejdsfør Mand, der kan anses skiftet til at deltage i Slut-
ningsarbejdet, og som ikke har gyldigt Forsald, pligtig til paa
Brandmesterens Tilføjelse at indfinde sig snarest muligt paa Brand-
stedet, medhavende mulig forhaandenværende Redskaber, saasom Bøtte,
Økse, Spader eller Hatte og der udføre, hvad Brandmesteren paa-
lægger ham. Herfor erholder han Betaling overensstemmende med
§ 12.

§ 6. Mandstabs, som er opbudt til Slutning af Skovbrand,
maa ikke forlade Brandstedet, eller ophøre med Slutningsarbejdet,
forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse.

Antages Ilden slukket, udbælger Brandmesteren nogle Mænd,
der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Op-
blusken er forbi.

Forinden Mandstabet forlader Brandstedet, bør Lederen af
Arbejdet søge indhentet saavidt mulig noiagtig Oplysning om, hvor-
ledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Standsning eller Begrænsning af Skovbrand kan
Lederne af Slutningsarbejdet, uden Hensyn til Indføjelse fra Eie-
rens Side, efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skov,
grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Mobild, og forøvrigt iover-
sætte de til Ildens Slutning fornødne Foranstaltninger; dog bør han,
forinden der skrives til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art,
saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med andre
Brandmestre, eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte
være tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om,
at Skovbrand er opstaaet, er pligtig til snarest mulig derom at un-
derrrette vedkommende Brandmester.

§ 9. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brand-
mesterne og deres Suppleanter ikke foretage Rejser udenfor Herredet,
medmindre de har sørget for at stille Stedfortræder, som godkjendes
af Herredsstyrelsens Ordfører.

§ 10. Umiddelbart efter enhver Skovbrand har vedkommende
Brandmester at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning, inde-
holdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skæ-
dens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nær-
værende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at
være af Interesse. Af Indberetningen bliver en Gjenpart at til-
stille vedkommende Amtmand.

§ 11. Brandmesterne har at aflægge Regnskab over de ifølge
nærværende Regler paabudne Udgifter efter en dem af Herredssty-
relsen meddeelt nærmere Instrux.

§ 12. Brandmesteren tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 4,00

4 Marts. for hver Dag han i Stillingens Medfør maa holde sig i Marken.

Andre Brandmandskaber end de, vedkommende Eiendomsbeholdere ifølge § 4 har at stille uden Godtgjørelse, tilstaaes en Betaling af Kr. 2,00 pr. Dag.

§ 13. De Udgifter, som foranlediges ved Sværfsættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skovbrand, udlignes paa Herredets Matrifulstyd med Undtagelse af Værker og Brug.

§ 14. Overtrædelse af Reglerne straffes efter Lov af 14de Juli 1893 § 6 med Bøder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte komme til Anvendelse.

§ 15. Disse Regler træder i Kraft den 1ste Juni 1898.

4 Marts.

Kongelig Resolution

af 4de Marts.

Efterstaaende af Sparbuens Herredsstyrelse i Møde den 30te August 1897 vedtagne Vedtægter for Behandling af Bærnsfog inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Bærnsfogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre:

§ 1. I Naalefog kan hugges:

- a. Træer, som holde over 34 cm. i Tvermaal 1 Meter fra høieste Rod.
- b. Træer, som holde over 24 cm. i Tvermaal 1 Meter fra høieste Rod med Undtagelse af 1 — et — Bærntræ af denne Minimumsdimension paa 1 Nr i Gransfog og paa 2 Nr i Furusfog. 1 Nr maales i Firkant med 10 Meters Side, 2 Nr ligeledes i Firkant med 14 Meters Side, og kan Maalet udlægges paa Marken efter Skogeierens eget Forogdtbefindende; kun maa det iagttages, at samme Træ ikke kan regnes i flere end en Firkant.
- c. Tørre Træer.
- d. Undertrykkede døende Træer mindre end det under Post b nævnte Maal.
- e. De under Post b nævnte igjensættendes Træer, dersom tilstrækkelig Ungvæxt har indfundet sig, som kan klare sig uden Bærn af ældre Træer. Skogeieren kan forlange Ophjælpningsmandens Hjælp til at afgjøre, hvorvidt den under Post e nævnte Betingelse for Hugst af Bærntræerne er tilstede.

§ 2. I Lovfog kan hugges:

4 Marts.

- a. Alle tørre og uddøende Træer.
- b. Friske Træer med 13 cm.s Tværmål og derover 1 Meter fra højeste Rod. Træerne fældes med høist 6 cm.s Stubbe og med glat Straafnit.
- c. Næverflækning er kun tilladt paa saadanne Træer, som kan hugges ifølge Post b.

§ 3. Barkflekning, Syring og Barhugst er forbudt.

§ 4. Skogeien har at melde til Herredsstyret, naar han agter at foretage Hugst i Værnsfogen, inden 15de September hvert Aar, hvorefter Udbringning foretages af Skogvogteren.

§ 5. Af de Beløb, som i Henhold til Værnsfoglovens § 9 tilfalder Herredets Kasse, dannes et Fond, der forvaltes af Herredsstyret og af hvilket, saalangt rækker, Herredets Omkostninger ved Kontrol med Vedtægternes Overholdelse udredes. Muligt Overskud anvendes til Fremme af Skogvæsenet inden Herredet.

§ 6. Til Vedtægternes Gjennemførelse ansættes 1 Skogvogter, som lønnes med Halvparten af Kommunen, Halvparten af Staten.

§ 7. Nærværende Vedtægter gjælder ikke Skog, som opryddes til Dyrkningsland, Hustomter, Sætre eller Beie.

Høieste Resolution

8 Marts.

af 8de Marts.

I Medhold af Lov af 25de Januar 1866 indeholdende Tillæg til de om Bygningsvæsenet i Bergen gjældende Bestemmelser ifr. § 5 i Lov af 19de Mai 1860 indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet meddeles Approbation paa de af Bergens Kommunestyre i Møde den 1ste Marts 1898 vedtagne Forandringer i §§ 4, 10, 13, 14, 15, 16 og 17 i de ved Kongelig Resolution af 25de Marts 1872 og 18de Juni 1892 approberede Forskrifter for Anbringelse og Benyttelse af Dampfjedler, som indrettes til Udvikling af Damp med større Spænding end Altmoffereens.

De besluttede Forandringer er følgende:

1. Forskrifternes § 4 skal lyde saaledes:

Dampfjedlen skal være indrettet og prøvet overensstemmende med de Regler, som i Henhold til Lov af 27de Juli 1895, ifr. Lov af 27de Juni 1892, til enhver Tid af Kongen maatte

8 Marts. være bestemte, forsaavidt disse Regler for Tilfældet er anvendelige.

2. § 10 bør lyde saaledes:

Førend Dampfjeblen m. v. tages i Brug, maa der til Branddirektoren være afgivet tilfredsstillende Attest fra Rjedeltilsynsmanden om, at Anlægget i det Hele er forsvarligt.

Er der af Tilsynsmanden fordret Jagttagelse af særlige Vilkaar eller Iværksættelse af særskilte Forholdsregler, forinden Ibrugtagelse fiader Sted, kan under Tilsynsmandens Gravær Branddirektøren samtykke i Ibrugtagelsen, naar han efter Besigtigelse gennem Brandingeniørens Assistent har skaffet sig Sikkerhed for Vilkaarenes Opfyldelse eller Foranstaltningernes Iværksættelse. Branddirektøren underretter uden Ophold Politimesteren om enhver Tilladelse til Ibrugtagelse af Dampfjebel.

Saavel Politiet som Brandvæsenet skal til enhver Tid have uhindret Udgang overalt i Rjebel- og Maskinrummet.

3. § 13 sidste Punktum, som dette er forandret i Genhold til Kommune styrebeslutning af 22de Januar 1892, bør lyde saaledes:

For den i § 4, ffr. § 12, omhandlede Prove af Dampfjebel erlægges til Tilsynsmanden, derunder indbesattet Attestgebyret, naar Rjebelen har til og med 8 m.²s Hedeflade (ca. 8 Hestekræfter) Kr. 10,00, naar Hedefladen er større til og med 20 m.²s (ca. 10 Hestekræfter), Kr. 15,00, og naar Hedefladen er større, Kr. 20,00.

4. I § 14 indsættes i 2den Linie efter Ordene „2 — to — Hestes Dridkraft“, i Parenthes: (ca. 4 m.²s Hedeflade).

5. I § 15 ligeledes i 2den Linie efter Ordene: „over 5 — fem — Hestes Kraft“: (ca. 10 m.²s Hedeflade).

6. I § 16 ligeledes — efter Ordene „over 8 — otte — Hestes Kraft“: (ca. 16 m.²s Hedeflade).

7. I § 17 ligeledes — efter Ordene „mere end 8 — otte — Hestes Kraft“: (ca. 16 m.²s Hedeflade).

8 Marts.

Hoieste Resolution

af 8de Marts.

I Genhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles Stadfæstelse paa den af Stavanger

